

Wil men voor het goede doel loterijen toepassen, dan zal dit toch gescheiden moeten blijven van het onderzoek zelf en de mogelijke patiënt. De sfeer van het consultatiebureau en de waardigheid van de geneeskundige handeling gaan niet samen met bij voorbeeld een prijsje voor de 1000e patiënt, evenmin een ontdekt infiltraat met een 10-daagse reis naar Zwitserland.

Amsterdam, 2 November 1951

E. SMITS

„NEURALE LEPRA” EN AFZONDERING VAN PATIËNTEN MET „LEPRA IN REACTIE”

In dit *Tijdschrift* van 22 Januari 1949 hebben ARNOLD en ondergetekende erop gewezen, dat onder het verouderde begrip „lepra mixta” de *lepromateuze* lepra met neurologische afwijkingen werd verstaan. De term „neurale lepra” is al geruime tijd in onbruik, omdat zowel lepromateuze als tuberculoïde lepra neurologische afwijkingen kunnen tonen en men dus aan de diagnose „neurale lepra” alleen, niet kan zien met welke der beide hoofdvormen men te maken heeft. Ik moge deze officieel aangenomen terminologie nogmaals onder de aandacht brengen, omdat kort geleden in dit *Tijdschrift* nog een belangwekkende mededeling onder de titel van „neurale lepra” is verschenen. Blijkt uit een beschrijving of men met een geval van lepromateuze of tuberculoïde lepra te maken heeft, dan is het dubbel jammer, wanneer de titel „neurale lepra” is gebruikt.

Tegelijkertijd is het van belang eraan te herinneren, dat in enkele gevallen tuberculoïde lepra in lepromateuze lepra kan overgaan (waarvoor de term „lepra mixta” dus niet wordt gebruikt). Dit geldt echter altijd de tuberculoïde-lepra-in-reactie. Het behoeft geen betoog, dat dit feit geen argument is om de „arrested” tuberculoïde patiënten in een leprozerie af te zonderen of vast te houden. Uiteraard blijven ook deze patiënten echter onder geregelde controle. De patiënten „in reactie” en de „major” tuberculoïde patiënten worden afgezonderd, doch zij maken een goede kans door voorzichtige „sanatorium-behandeling” en voorzichtige sulfontherapie „arrested” te worden. De dosis van het diamino-diphenyl-sulfon (D.D.S. of D.A.D.P.S.) bedraagt tweemaal daags 100 milligram gedurende een jaar (ernstige patiënten eventueel 3×100 mg). Patiënten die het middel niet goed verdragen, mogen elke week een dag overslaan of kunnen tweemaal per week 400 milligram innemen. Lichte anaemie is geen contra-indicatie, doch het is gewenst de patiënten tijdens de sulfontherapie ook ijzer toe te dienen. De patiënten „in reactie” geve men rust en roborantia om na enige weken voorzichtig de sulfontherapie aan te vangen.

Amsterdam, 1 November 1951

R. D. G. PH. SIMONS

BLADVULLING

HET AANSTEKELIJKE VAN GEEUWEN^{1, 2)}

Reeds sinds de oudste tijden heeft dit eigenaardige verschijnsel de aandacht getrokken, getuige de classieke Grieksche spreuk:

ἑνὸς χαμόντος μετέχημεν ἕτερος,

door ERASMUS in zijn *Adagia* aldus verlatijnst:

Oscitante uno deinde oscitat et alter; of ook: Cum oscitat unus, statim oscitat et alter. In het Frans heet dit: Un bon bâilleur en fait bâiller deux; terwijl de Engelsman spreekt van: One man's yawning makes another yawn.

Niet slechts zien gapen doet gapen, ook het denken eraan of spreken erover kan deze uitwerking hebben. Zo ben ik ervan overtuigd, dat verschillende lezers (en lezeressen) van deze regels hun (resp. haar) geeuwreflex zullen opgewekt voelen. Maar dit pleegt in den regel zonder noodlottige gevolgen